

ΡΩΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δεύτερός μας χρόνος είναι,
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθηναί.

Χίλια ὀκτακόσα ὀγδοήντα πέντε,
τὸ Κουβέρνο πάει πρῖμα μὲ πονέντε.

Ὁ ΡΩΜΗΟΣ τὴν ἑβδομάδα — μόνο μιὰ φορὰ θὰ βγαίνη,
κι' ἔταν ἔγω ἐξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομητὰς δὲν δίχομαι — γιατί δὲν τοὺς ἀνέχομαι.
Κι' ὄσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς — δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.

Δὲν θὰ ἔχουμε τετῆρια — ὅπως πρὶν καὶ ν' ἀραβῆρια,
Γράμματα καὶ πληρομαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Μὲς 'στῶν φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ρωμηός μας μιὰ δεκάρα.
Κι' ἄς τὴν δίνῃ ὅποιος θέλει — εἰδ' ἄλλίως δὲν μᾶς μέλει.

Δύο τοῦ μηνὸς Φλεβάρη,
μασκαράδες καὶ γαδάροι.

πενήντα τέσσερα κρατῶ
καὶ μασκαράς κι' ἐγὼ πετῶ.

Τὰ ἐξ ἀμάξης ποῦ θὰ τρομάξης.

Γλῆντα λοιπὸν τὴν Ἀποκρηά, μασκαρεμμένη χώρα,
ποῦ ἓνα μόνο ἔμαθες, 'στὰ φανερά νὰ κλέβης,
ποῦ γίνεσαι ρεντίκολο κάθε στιγμὴ καὶ ὦρα,
ποῦ ὄλα τὰ μασκαρέψεις κι' ὄλα τὰ μασκαρεύεις.
Τὸ τουμπελέκι κτύπησε καὶ φύσα τὴν φλογέρα,
πρὶν σὲ τινάξουν σύσσωμη ἀπάνω 'στὸν ἀέρα.

Μήπως δὲν ἔμασκαρέψεις καὶ τὰς ἐπαναστάσεις ;
τὰς συνελεύσεις τοῦ λαοῦ καὶ τὰς διαδηλώσεις ;
ἐνῶ προετοιμάζεις τὸν κόσμον νὰ χαλάσης
καὶ τῆς ἐπαναστάσεως τὸ πῦρ νὰ διαδώσης,
φεύγεις εὐθύς 'ς τὰ τέσσερα, ὅταν ἀκούσης : « Στῆθι, »
καὶ διαλύει μιὰ σφαιρικὰ τῶν ἀνταρτῶν τὰ πλήθη.

Καὶ τί δὲν ἔμασκαρέψεις ἕως αὐτὴ τὴν ὦρα ;
μήπως ὁ πόλεμος γιὰ σὲ δὲν ἦναι καρναβάλι ;
ἐνῶ γυμνόνεις τὸ σπαθὶ καὶ πέρνεις τόση φόρα,
στρέφεις ὀπίσω ἔξαφνα καὶ ἡσυχάζεις πάλι.
Τοὺς αἰμοδόρους σου ἐχθροὺς λυπάσαι νὰ σκοτώσης,
κι' ἀρχίζεις τὴν ρητορικὴν καὶ τὰς διακονιώσεις.

Μήπως δὲν ἔμασκαρέψεις καὶ τὸ βουλευτικὸν ;
ὦ ! πόσοι μπεχλιβάνηδες καὶ ἄνθρωποι τῶν δρόμων,
ὅπου πωλοῦν τὴν ψῆφόν τους γιὰ 'λίγο χαρζήλικι,
γίνονται κι' ἔγιναν φρουροὶ τοῦ ἔθνους καὶ τῶν νόμων !
Καὶ πόσοι, ὅπου ἔπρεπε ν' ἀδειάζουν ἀποπάτους,
δὲν γίνονται συχνότατα καὶ ὑπουργοὶ τοῦ Κράτους !

Μήπως οἱ τόσοι στόλοι σου δὲν ἦναι μιὰ ἀπάτη ;
ὄλοι αὐτοὶ ἐγίνηκαν γιὰ βουλευτῶν ταξείδια,
γιὰ νὰ πηγαίνη 'στὰ λουτρά τὸ ἄρρωστο Παλάτι,
καὶ γιὰ καμπόσων κυριῶν ἐρωτικὰ παιγνίδια.
Κι' οἱ ναυτικοὶ σου 'ς τὴν στεριά γλεντοῦνε νύκτα 'μέρα
ποῦ λὲς πῶς ἐχορτάσανε θαλασσινὸ ἀέρα.

Μήπως δὲν ἔμασκαρέψεις τὴν ἀριστοκρατίαν ;
πολλοὶ ποῦ δρόμους 'σάρωναν καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν
κι' ἐπλούτισαν μὲ τῆς ψευτιάς καὶ μὲ τὴν ἐπαιτείαν,
ἐκείνοι ἐσημάτισαν τὴν ὑψηλὴν σου σοφίαν.
Καὶ ὅσοι ἐτηγάνιζαν σηκότια 'ς τὸ παζάρι
σήμερα 'μπαίνουν 'ς τὴν Αὐλὴν μὲ πόζα καὶ καμάρι.

Μήπως κι' αὐτοὶ σου οἱ στρατοὶ δὲν ἦναι μιὰ ἀπάτη ;
'ς τ' ἀμέτρητα φουσάτα σου γιὰ ρίξε μιὰ ματιά...
θὰ 'δῆς πῶς τόσοι σοβαροὶ κι' ὀλόχρυσοι σπαθάτοι
ἐξέρου νὰ κόβουν μοναχὰ τοῦ τζόγου τὰ χαρτιά,
'Ὅταν μεθύσουν τὰ σπαθιά πετοῦν ἀπὸ τῆς θήκαις,
καὶ ἅμα χάσουν 'ς τὰ χαρτιά, γυρεύουν νάβρουν προίκες.

Μήπως κι' αὐτὰ τὰ ἔθιμα ἑνὸς καὶ ἄλλου κράτους
εἰς διαφόρους ἐποχὰς δὲν ἔχεις ριζιλέψη !
καὶ μὲ τοὺς μασκαράδες σου τοὺς τόσο ἀναλάτους
μήπως κι' αὐτὴ τὴν Ἀποκρηά δὲν ἔχεις μασκαρέψη ;
Γλῆντα λοιπὸν, κλεινὴ πατρίς καὶ φύσα τὴν φλογέρα,
προτοῦ καμμία ἐκρηξὶς σὲ στείλῃ 'ς τὸν ἀέρα.